

Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 4 lipca 2023 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2023/0195(NLE)

11378/23
ADD 2

JUSTCIV 96
CONSOM 261
MARE 15
COMER 89
RELEX 837

PISMO PRZEWODNIE

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	30 czerwca 2023 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2023) 343 final - Annex 2
Dotyczy:	ZAŁĄCZNIK do wniosku w sprawie DECYZJI RADY w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków przyjętej w dniu 7 grudnia 2022 r. przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2023) 343 final - Annex 2.

Zał.: COM(2023) 343 final - Annex 2

Bruksela, dnia 30.6.2023 r.
COM(2023) 343 final

ANNEX 2

ZAŁĄCZNIK

do wniosku w sprawie

DECYZJI RADY

**w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej Konwencji Narodów Zjednoczonych
w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków przyjętej w dniu 7
grudnia 2022 r. przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych w Nowym Jorku**

ZAŁĄCZNIK II

KONWENCJA NARODÓW ZJEDNOCZONYCH W SPRAWIE SKUTKÓW MIĘDZYNARODOWYCH SĄDOWEJ SPRZEDAŻY STATKÓW

Państwa-Strony niniejszej Konwencji,

potwierdzając swoje przekonanie, że handel międzynarodowy oparty na równości i wzajemnych korzyściach jest istotnym elementem wspierania przyjaznych stosunków między państwami,

pamiętając o zasadniczej roli przewozu towarów drogą morską w handlu i transporcie międzynarodowym, o wysokiej wartości ekonomicznej statków używanych zarówno w żegludze morskiej, jak i śródlądowej oraz o funkcji sprzedaży sądowej jako środka egzekwowania wierzytelności,

mając na uwadze, że odpowiednia ochrona prawna nabywców może mieć pozytywny wpływ na cenę uzyskiwaną przy sądowej sprzedaży statków, z korzyścią zarówno dla właścicieli statków, jak i wierzycieli, w tym zastawników i podmiotów finansujących statki,

pragnąc ustanowić w tym celu jednolite przepisy sprzyjające rozpowszechnianiu informacji o przyszłej sprzedaży sądowej wśród zainteresowanych stron oraz nadać międzynarodowe skutki sądowej sprzedaży statków sprzedawanych bez hipoteki oraz wszelkich obciążeń, w tym do celów rejestracji statków,

Uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1 Cel

Niniejsza Konwencja reguluje skutki międzynarodowe sądowej sprzedaży statku, w wyniku której przyznano nabywcy niepodlegający zaskarżeniu tytuł prawny.

Artykuł 2 Definicje

Na użytek niniejszej Konwencji:

a) „sądowa sprzedaż” statku oznacza każdą sprzedaż statku:

(i) która została nakazana, zatwierdzona lub potwierdzona przez sąd lub inny organ publiczny, dokonana albo w drodze aukcji publicznej, albo w drodze sprzedaży prywatnej przeprowadzonej pod nadzorem i za zgodą sądu; oraz

(ii) w przypadku której wpływy ze sprzedaży są udostępniane wierzycielom;

b) „statek” oznacza każdy statek lub inną jednostkę pływającą wpisaną do rejestru dostępnego do wglądu publicznego, które mogą być przedmiotem zajęcia lub innego podobnego środka mogącego prowadzić do sprzedaży sądowej zgodnie z prawem państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa;

c) „niepodlegający zaskarżeniu tytuł prawny” oznacza tytuł wolny od hipoteki oraz wszelkich obciążeń;

d) „hipoteka” oznacza każdą hipotekę ustanowioną na statku i wpisaną do rejestru w państwie, w którego rejestrze statków lub równoważnym rejestrze statek jest zarejestrowany;

e) „obciążenie” oznacza każde prawo, niezależnie od sposobu jego powstania, na które można się powołać w odniesieniu do statku, czy to w drodze zajęcia, zatrzymania czy też w inny sposób, i obejmuje przywilej morski, zastaw,

zabezpieczenie, prawo użytkowania lub prawo zatrzymania, ale nie obejmuje hipoteki;

f) „obciążenie wpisane do rejestru” oznacza każde obciążenie wpisane do rejestru statków lub równoważnego rejestru, w którym statek jest zarejestrowany, lub do dowolnego innego rejestru, do którego wpisywana jest hipoteka;

g) „przywilej morski” oznacza każde obciążenie uznane za przywilej morski ustanowione na statku na podstawie obowiązującego prawa;

h) „właściciel” statku oznacza każdą osobę zarejestrowaną jako właściciel statku w rejestrze statków lub równoważnym rejestrze, w którym statek jest zarejestrowany;

i) „nabywca” oznacza każdą osobę, której sprzedano statek w ramach sprzedaży sądowej;

j) „późniejszy nabywca” oznacza osobę, która nabywa statek od nabywcy określonego w świadectwie sprzedaży sądowej, o którym mowa w art. 5;

k) „państwo, w którym odbywa się sprzedaż sądowa” oznacza państwo, w którym przeprowadzana jest sądowa sprzedaż statku.

Artykuł 3 Zakres stosowania

1. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie wyłącznie do sądowej sprzedaży statku, jeżeli:

- a) a) sprzedaż sądowa jest przeprowadzana w Państwie-Stronie; oraz
- b) b) statek fizycznie znajduje się na terytorium państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, w czasie przeprowadzania tej sprzedaży.

2. Niniejsza Konwencja nie ma zastosowania do okrętów wojennych lub okrętów wojennych floty pomocniczej ani do innych statków będących własnością państwa lub przez nie eksploatowanych i używanych, bezpośrednio przed sprzedażą sądową, wyłącznie w służbie państwowej niemającej charakteru handlowego.

Artykuł 4 Zawiadomienie o sprzedaży sądowej

1. Sprzedaż sądową przeprowadza się zgodnie z prawem państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, które to prawo przewiduje również procedury zaskarżania sprzedaży sądowej przed jej zakończeniem oraz określa termin sprzedaży do celów niniejszej Konwencji.

2. Niezależnie od postanowień ust. 1 świadectwo sprzedaży sądowej na podstawie art. 5 wydaje się wyłącznie wówczas, gdy zawiadomienie o sprzedaży sądowej zostało dostarczone przed sprzedażą sądową statku zgodnie z wymogami ust. 3–7.

3. Zawiadomienie o sprzedaży sądowej dostarcza się:

a) do rejestru statków lub równoważnego rejestru, w którym statek jest zarejestrowany;

b) wszystkim osobom mającym hipotekę i obciążenie wpisane do rejestru, pod warunkiem że rejestr, do którego są one wpisane, oraz wszelkie instrumenty, których rejestracja jest wymagana na podstawie prawa państwa rejestracji, są dostępne do wglądu publicznego oraz że wyciągi z rejestru i odpisy takich instrumentów są możliwe do uzyskania w rejestrze;

c) wszystkim osobom uprawnionym do przywileju morskiego, pod warunkiem że powiadomiły one sąd lub inny organ publiczny prowadzący sprzedaż sądową o

wierzytelności zabezpieczonej przywilejem morskim zgodnie z przepisami i procedurami państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa;

d) aktualnemu właścicielowi statku; oraz

e) jeżeli statek uzyskał rejestrację w czarterze typu bare-boat:

(i) osobie zarejestrowanej jako czarterująca statek bez załogi w rejestrze czarteru typu bare-boat; oraz

(ii) do rejestru czarteru typu bare-boat.

4. Zawiadomienie o sprzedaży sądowej dostarcza się zgodnie z prawem państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, i zawiera ono co najmniej informacje wymienione w załączniku I.

5. Zawiadomienie o sprzedaży sądowej musi zostać również:

a) opublikowane w formie ogłoszenia w prasie lub innej publikacji dostępnej w państwie, w którym odbywa się sprzedaż sądowa; oraz

b) przekazane do publikacji w repozytorium, o którym mowa w art. 11.

6. Jeżeli zawiadomienie o sprzedaży sądowej nie jest sporządzone w języku roboczym repozytorium, w celu przekazania go do repozytorium dołącza się do niego tłumaczenie informacji wymienionych w załączniku I na taki język roboczy.

7. Ustalając tożsamość lub adres osoby, której należy dostarczyć zawiadomienie o sprzedaży sądowej, wystarczy skorzystać z:

a) informacji podanych w rejestrze statków lub równoważnym rejestrze, w którym statek jest zarejestrowany, lub w rejestrze czarteru typu bare-boat;

b) informacji podanych w rejestrze, w którym zarejestrowana jest hipoteka lub obciążenie wpisane do rejestru, jeżeli jest to inny rejestr niż rejestr statków lub równoważny rejestr; oraz

c) informacji podanych w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 3 lit. c).

Artykuł 5 Świadcstwo sprzedaży sądowej

1. Po zakończeniu sprzedaży sądowej, w wyniku której przyznano niepodlegający zaskarżeniu tytuł prawny do statku na mocy prawa państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, i która została przeprowadzona zgodnie z wymogami tego prawa i wymogami niniejszej Konwencji, sąd lub inny organ publiczny, który przeprowadził sprzedaż sądową, lub inny właściwy organ państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, wydaje nabywcy, zgodnie ze swoimi przepisami i procedurami, świadectwo sprzedaży sądowej.

2. Świadectwo sprzedaży sądowej ma co do zasady formę wzoru zamieszczonego w załączniku II i zawiera:

a) oświadczenie, że statek został sprzedany zgodnie z wymogami prawa państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, oraz wymogami niniejszej Konwencji;

b) oświadczenie, że w wyniku sprzedaży sądowej nabywcy przyznano niepodlegający zaskarżeniu tytuł prawny;

c) nazwę państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa;

d) nazwę, adres i dane kontaktowe organu wydającego świadectwo;

- e) nazwę sądu lub innego organu publicznego, który przeprowadził sprzedaż sądową, oraz datę sprzedaży;
- f) nazwę statku oraz rejestru statków lub równoważnego rejestru, w którym statek jest zarejestrowany;
- g) numer IMO statku lub, jeśli nie jest dostępny, inne informacje, dzięki którym można zidentyfikować statek;
- h) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub głównego miejsca prowadzenia działalności właściciela statku bezpośrednio przed sprzedażą sądową;
- i) imię i nazwisko oraz adres zamieszkania lub głównego miejsca prowadzenia działalności nabywcy;
- j) miejsce i datę wydania świadectwa; oraz
- k) podpis lub pieczęć organu wydającego świadectwo lub inne potwierdzenie autentyczności świadectwa.

3. Państwo, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, wymaga niezwłocznego przekazania świadectwa sprzedaży sądowej do publikacji w repozytorium, o którym mowa w art. 11.

4. Świadectwo sprzedaży sądowej oraz jego wszelkie tłumaczenia są zwolnione z legalizacji lub podobnych formalności.

5. Bez uszczerbku dla art. 9 i 10 świadectwo sprzedaży sądowej stanowi wystarczający dowód co do przedstawionych w nim okoliczności.

6. Świadectwo sprzedaży sądowej może mieć postać zapisu elektronicznego, pod warunkiem że:

- a) zamieszczone w nim informacje są dostępne w sposób umożliwiający późniejsze odwołanie się do nich;
 - b) zastosowano wiarygodną metodę identyfikacji organu wydającego świadectwo; oraz
 - c) zastosowano wiarygodną metodę wykrywania wszelkich zmian w zapisie po jego wygenerowaniu, z wyjątkiem dodania adnotacji oraz zmian wynikających z normalnego przebiegu komunikacji, przechowywania i wyświetlania.
7. Świadectwo sprzedaży sądowej nie może zostać odrzucone tylko dlatego, że ma postać elektroniczną.

Artykuł 6 Skutki międzynarodowe sprzedaży sądowej

Sprzedaż sądowa, w związku z którą wydano świadectwo sprzedaży sądowej, o którym mowa w art. 5, skutkuje w każdym innym Państwie-Stronie przyznaniem nabywcy niepodlegającego zaskarżeniu tytułu prawnego do statku.

7. Artykuł 7 Działanie podejmowane przez rejestr

1. Na wniosek nabywcy lub późniejszego nabywcy i po okazaniu świadectwa sprzedaży sądowej, o którym mowa w art. 5, rejestr lub inny właściwy organ Państwa-Strony, w zależności od przypadku i zgodnie z obowiązującymi go przepisami i procedurami, ale bez uszczerbku dla art. 6:

- a) wykreśla z rejestru wszelką hipotekę oraz wszelkie obciążenia wpisane do rejestru dotyczące statku, które zostały zarejestrowane przed zakończeniem sprzedaży sądowej;
 - b) wykreśla statek z rejestru i wydaje potwierdzenie wykreślenia na potrzeby nowej rejestracji;
 - c) rejestruje statek na nazwisko nabywcy lub późniejszego nabywcy, ale pod warunkiem że statek i osoba, na której nazwisko statek ma być zarejestrowany, spełniają wymogi określone w prawie państwa rejestracji;
 - d) aktualizuje rejestr, wprowadzając wszelkie inne istotne dane znajdujące się w świadectwie sprzedaży sądowej.
2. Na wniosek nabywcy lub późniejszego nabywcy i po okazaniu świadectwa sprzedaży sądowej, o którym mowa w art. 5, rejestr lub inny właściwy organ Państwa-Strony, w którym statek uzyskał rejestrację w czarterze typu bare-boat, wykreśla statek z rejestru czarteru typu bare-boat i wydaje potwierdzenie wykreślenia.
3. Jeżeli świadectwo sprzedaży sądowej nie zostało wydane w języku urzędowym rejestru lub innego właściwego organu, rejestr lub inny właściwy organ może zażądać od nabywcy lub późniejszego nabywcy przedłożenia poświadczonego tłumaczenia na taki język urzędowy.
4. Rejestr lub inny właściwy organ może również zażądać od nabywcy lub późniejszego nabywcy przedłożenia poświadczonego odpisu świadectwa sprzedaży sądowej do celów ewidencyjnych.
5. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli sąd państwa, w którym znajduje się rejestr lub inny właściwy organ, stwierdzi na podstawie art. 10, że skutek sprzedaży sądowej na mocy art. 6 byłby oczywiście sprzeczny z porządkiem publicznym tego państwa.

Artykuł 8 Brak zajęcia statku

1. Jeżeli do sądu lub innego organu sądowego w Państwie-Stronie złożono wniosek o zajęcie statku lub zastosowanie innego podobnego środka wobec statku w związku z wierzytelnością powstałą przed sądową sprzedażą statku, sąd lub inny organ sądowy, po okazaniu świadectwa sprzedaży sądowej, o którym mowa w art. 5, oddała wniosek.
2. Jeżeli statek został zajęty lub zastosowano wobec niego podobny środek na mocy nakazu sądu lub innego organu sądowego w Państwie-Stronie w związku z wierzytelnością powstałą przed sądową sprzedażą statku, sąd lub inny organ sądowy, po okazaniu świadectwa sprzedaży sądowej, o którym mowa w art. 5, nakazuje zwolnienie statku.
3. Jeżeli świadectwo sprzedaży sądowej nie zostało wydane w języku urzędowym sądu lub innego organu sądowego, sąd lub inny organ sądowy może zażądać od osoby okazującej świadectwo przedłożenia poświadczonego tłumaczenia na taki język urzędowy.
4. Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania, jeżeli sąd lub inny organ sądowy stwierdzi, że oddalenie wniosku lub nakazanie zwolnienia statku, w zależności od przypadku, byłoby oczywiście sprzeczne z porządkiem publicznym tego państwa.

Artykuł 9 Jurysdykcja w zakresie unieważnienia sprzedaży sądowej i zawieszenia jej skutków

1. Sądy państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, mają wyłączną jurysdykcję do rozpatrywania wszelkich pozwów lub wniosków o unieważnienie sądowej sprzedaży statku przeprowadzonej w tym państwie, w wyniku której przyznano niepodlegający zaskarżeniu tytuł prawny do statku, lub o zawieszenie jej skutków, która to jurysdykcja obejmuje również wszelkie pozwy lub wnioski o zakwestionowanie wydania świadectwa sprzedaży sądowej, o którym mowa w art. 5.
2. Sądy Państwa-Strony stwierdzają brak swojej jurysdykcji w odniesieniu do wszelkich pozwów lub wniosków o unieważnienie sprzedaży sądowej statku przeprowadzonej w innym Państwie-Stronie, w wyniku której przyznano niepodlegający zaskarżeniu tytuł prawny do statku, lub o zawieszenie jej skutków.
3. Państwo, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, wymaga, aby orzeczenie sądu o unieważnieniu lub zawieszeniu skutków sprzedaży sądowej, w odniesieniu do której wydano świadectwo zgodnie z art. 5 ust. 1, zostało niezwłocznie przekazane do publikacji w repozytorium, o którym mowa w art. 11.

Artykuł 10 Okoliczności, w których sprzedaż sądowa nie ma skutku międzynarodowego

Sądowa sprzedaż statku nie ma skutku przewidzianego w art. 6 w Państwie-Stronie innym niż państwo, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, jeżeli sąd w tym drugim Państwie-Stronie stwierdzi, że skutek ten byłby oczywiście sprzeczny z porządkiem publicznym tego drugiego Państwa-Strony.

Artykuł 11 Repozytorium

1. Funkcję repozytorium pełni Sekretarz Generalny Międzynarodowej Organizacji Morskiej lub instytucja wskazana przez Komisję Narodów Zjednoczonych do spraw Międzynarodowego Prawa Handlowego.
2. Po otrzymaniu zawiadomienia o sprzedaży sądowej przekazanego zgodnie z art. 4 ust. 5, świadectwa sprzedaży sądowej przekazanego zgodnie z art. 5 ust. 3 lub orzeczenia przekazanego zgodnie z art. 9 ust. 3 repozytorium udostępnia je publicznie w odpowiednim czasie, w formie i języku, w których je otrzymało.
3. Repozytorium może otrzymać również zawiadomienie o sprzedaży sądowej pochodzące od państwa, które ratyfikowało, przyjęło, zatwierdziło niniejszą Konwencję lub do niej przystąpiło, a w przypadku którego Konwencja jeszcze nie weszła w życie, i może je udostępnić publicznie.

Artykuł 12 Komunikacja między organami Państw-Stron

1. Do celów niniejszej Konwencji organy Państwa-Strony są uprawnione do bezpośredniej korespondencji z organami każdego innego Państwa-Strony.
2. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na stosowanie ewentualnych umów międzynarodowych między Państwami-Stronami o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i handlowych.

Artykuł 13 Stosunek do innych konwencji międzynarodowych

1. Niniejsza Konwencja nie ma wpływu na stosowanie Konwencji o rejestracji statków żeglugi śródlądowej (1965 r.) oraz jej Protokołu nr 2 dotyczącego zajęcia i przymusowej sprzedaży statków żeglugi śródlądowej, w tym wszelkich przyszłych zmian w tej Konwencji lub protokole.

2. Ponieważ niektóre Państwa-Strony niniejszej Konwencji są również stronami Konwencji o doręczaniu za granicą dokumentów sądowych i pozasądowych w sprawach cywilnych lub handlowych (1965 r.), zawiadomienie o sprzedaży sądowej może być przekazywane między tymi państwami za pomocą kanałów innych niż przewidziane w tej konwencji, pod warunkiem że spełnione są wymogi art. 4 ust. 4.

Artykuł 14 Inne podstawy nadania skutku międzynarodowego

Niniejsza Konwencja nie uniemożliwia państwu nadania skutku sądowej sprzedaży statku przeprowadzonej w innym państwie na podstawie innej umowy międzynarodowej lub na podstawie obowiązującego prawa.

Artykuł 15 Kwestie nieregulowane niniejszą Konwencją

1. Niniejsza Konwencja nie ma wpływu na:

- a) procedurę podziału wpływów ze sprzedaży sądowej lub pierwszeństwo w ich podziale; lub
- b) roszczenia osobiste wobec osoby, która była właścicielem statku lub której przysługiwały prawa rzeczowe względem statku przed sprzedażą sądową.

2. Ponadto niniejsza Konwencja nie reguluje skutków, zgodnie z obowiązującym prawem, orzeczenia wydanego przez sąd sprawujący jurysdykcję na podstawie art. 9 ust. 1.

Artykuł 16 Depozytariusz

Na depozytariusza niniejszej Konwencji zostaje niniejszym wyznaczony Sekretarz Generalny Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Artykuł 17 Podpisanie, ratyfikacja, przyjęcie, zatwierdzenie, przystąpienie

1. Niniejsza Konwencja jest otwarta do podpisu dla wszystkich państw.

2. Niniejsza Konwencja podlega ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu przez państwa sygnatariuszy.

3. Niniejsza Konwencja jest otwarta do przystąpienia dla wszystkich państw, które nie są sygnatariuszami, od dnia, w którym została otwarta do podpisu. 4. Dokumenty ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia do Konwencji składane są u depozytariusza.

Artykuł 18 Udział regionalnych organizacji integracji gospodarczej

1. Niniejszą Konwencję może również podpisać, ratyfikować, przyjąć, zatwierdzić lub może do niej przystąpić regionalna organizacja integracji gospodarczej złożona z suwerennych państw i posiadająca kompetencje w zakresie określonych spraw uregulowanych w niniejszej Konwencji. W takiej sytuacji regionalna organizacja integracji gospodarczej ma prawa i obowiązki Państwa-Strony w zakresie, w jakim posiada kompetencje w sprawach uregulowanych w niniejszej Konwencji. Dla celów art. 21 i 22 dokument złożony przez regionalną organizację integracji gospodarczej nie jest uważany za dodatkowy do dokumentów złożonych przez państwa członkowskie tej organizacji.

2. Regionalna organizacja integracji gospodarczej składa oświadczenie określające sprawy regulowane przez niniejszą Konwencję, w odniesieniu do których państwa członkowskie tej organizacji przekazały jej swoje kompetencje. Regionalna organizacja integracji gospodarczej szybko notyfikuje depozytariuszowi wszelkie

zmiany w podziale kompetencji określonych w oświadczeniu złożonym na podstawie niniejszego ustępu, w tym wszelkie nowe przypadki przeniesienia kompetencji.

3. Wszelkie odniesienia do „Państwa” lub „Państw” lub „Państwa-Strony” lub „Państw-Stron” w niniejszej Konwencji dotyczą również regionalnej organizacji integracji gospodarczej, w przypadkach, w których wymaga tego kontekst odniesienia.

4. Niniejsza Konwencja nie ma wpływu na stosowanie przepisów regionalnej organizacji integracji gospodarczej, bez względu na to, czy zostały one przyjęte przed niniejszą Konwencją czy po niej:

a) w odniesieniu do przekazywania zawiadomienia o sprzedaży sądowej między państwami członkowskimi takiej organizacji; lub

b) w odniesieniu do przepisów o jurysdykcji obowiązujących między państwami członkowskimi takiej organizacji.

Artykuł 19 Niejednolite systemy prawne

1. Państwo składające się z co najmniej dwóch jednostek terytorialnych, w których do spraw uregulowanych niniejszą Konwencją mają zastosowanie różne systemy prawne, może oświadczyć, że niniejsza Konwencja ma zastosowanie do wszystkich jego jednostek terytorialnych albo tylko do jednej, albo do kilku z nich.

2. Oświadczenia na mocy niniejszego artykułu wyraźnie określają jednostki terytorialne, do których zastosowanie ma niniejsza Konwencja.

3. Jeżeli państwo nie złoży żadnego oświadczenia na mocy ust. 1, Konwencja będzie miała zastosowanie do całego terytorium tego państwa.

4. Jeżeli państwo składa się z co najmniej dwóch jednostek terytorialnych, w których do spraw uregulowanych niniejszą Konwencją mają zastosowanie różne systemy prawne:

a) przez przepisy ustawowe, wykonawcze lub procedury państwa rozumie się, w stosownych przypadkach, przepisy ustawowe, wykonawcze lub procedury obowiązujące w odpowiedniej jednostce terytorialnej;

b) przez organ państwa rozumie się, w stosownych przypadkach, organ w odpowiedniej jednostce terytorialnej.

Artykuł 20 Procedura składania oświadczeń i ich skutki

1. Oświadczenia na podstawie art. 18 ust. 2 i art. 19 ust. 1 składa się w chwili podpisania, ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia. Oświadczenia złożone w chwili podpisania podlegają potwierdzeniu po ratyfikacji, przyjęciu lub zatwierdzeniu.

2. Oświadczenia i ich potwierdzenia mają formę pisemną i są formalnie zgłaszane depozytariuszowi.

3. Oświadczenie staje się skuteczne jednocześnie z wejściem w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do danego państwa.

4. Każde państwo, które złożyło oświadczenie na podstawie art. 18 ust. 2 i art. 19 ust. 1, może je w dowolnym czasie zmodyfikować lub wycofać w drodze formalnego powiadomienia na piśmie skierowanego do depozytariusza. Taka modyfikacja lub wystąpienie stają się skuteczne 180 dni po otrzymaniu powiadomienia przez depozytariusza. Jeżeli depozytariusz otrzyma powiadomienie o modyfikacji lub

wycofaniu przed wejściem w życie niniejszej Konwencji w odniesieniu do danego państwa, modyfikacja lub wycofanie stają się skuteczne jednocześnie z wejściem w życie niniejszej Konwencji w stosunku do tego państwa.

Artykuł 21 Wejście w życie

1. Niniejsza Konwencja wchodzi w życie 180 dni od daty złożenia trzeciego dokumentu dotyczącego ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
2. Jeżeli państwo ratyfikuje, przyjmuje, zatwierdza niniejszą Konwencję lub do niej przystępuje po złożeniu trzeciego dokumentu dotyczącego ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia, niniejsza Konwencja wchodzi w życie w odniesieniu do tego państwa 180 dni od daty złożenia przez nie dokumentu dotyczącego ratyfikacji, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia.
3. Niniejsza Konwencja ma zastosowanie wyłącznie do sprzedaży sądowej nakazanej lub zatwierdzonej po jej wejściu w życie w odniesieniu do państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa.

Artykuł 22 Zmiana

1. Każde Państwo-Strona może zaproponować zmianę niniejszej Konwencji, składając wniosek do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych. Sekretarz Generalny przekazuje następnie proponowaną zmianę Państwom-Stronom i zwraca się do nich o wskazanie, czy opowiadają się za zwołaniem konferencji Państw-Stron w celu rozpatrzenia propozycji i głosowania nad nią. W przypadku gdy w ciągu 120 dni od daty takiego przekazania co najmniej jedna trzecia Państw-Stron opowie się za taką konferencją, Sekretarz Generalny zwołuje ją pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych.
2. Konferencja Państw-Stron dokłada wszelkich starań, aby osiągnąć konsensus w sprawie każdej zmiany. Jeżeli wszystkie starania na rzecz osiągnięcia konsensusu zostały wyczerpane i nie osiągnięto konsensusu, ostatecznie przyjęcie zmiany wymaga większości dwóch trzecich głosów Państw-Stron obecnych i głosujących na konferencji. Do celów niniejszego ustępu głos regionalnej organizacji integracji gospodarczej nie jest liczony.
3. Przyjętą zmianę depozytariusz przekazuje wszystkim Państwom-Stronom do ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.
4. Przyjęta zmiana wchodzi w życie 180 dni od daty złożenia trzeciego dokumentu dotyczącego ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia. Jeżeli zmiana wchodzi w życie, jest ona wiążąca dla tych Państw-Stron, które wyraziły zgodę na bycie nią związanymi.
5. Jeżeli Państwo-Strona ratyfikuje, przyjmuje lub zatwierdza zmianę po złożeniu trzeciego dokumentu dotyczącego ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia, zmiana ta wchodzi w życie w odniesieniu do tego Państwa-Strony 180 dni od daty złożenia przez nie dokumentu dotyczącego ratyfikacji, przyjęcia lub zatwierdzenia.

Artykuł 23 Wypowiedzenie

1. Każde Państwo-Strona może wypowiedzieć niniejszą Konwencję przez formalną notyfikację na piśmie skierowaną do depozytariusza. Wypowiedzenie może dotyczyć tylko określonych jednostek terytorialnych niejednolitego systemu prawnego, do których Konwencja ma zastosowanie.

2. Wypowiedzenie takie staje się skuteczne 365 dni po otrzymaniu powiadomienia przez depozytariusza. Jeżeli w notyfikacji określono, że wypowiedzenie stanie się skuteczne po upływie dłuższego okresu, staje się ono skuteczne z upływem takiego okresu od daty otrzymania notyfikacji przez depozytariusza. Zanim wypowiedzenie stanie się skuteczne, niniejsza Konwencja nadal ma zastosowanie do sprzedaży sądowej, w odniesieniu do której wydano świadectwo sprzedaży sądowej, o którym mowa w art. 5.

SPORZĄDZONO w jednym oryginalnym egzemplarzu, którego teksty w językach arabskim, chińskim, angielskim, francuskim, rosyjskim i hiszpańskim są na równi autentyczne.

Załącznik I

Minimum informacji, które należy zamieścić w zawiadomieniu o sprzedaży sądowej

1. Oświadczenie, że zawiadomienie o sprzedaży sądowej jest dostarczane do celów Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków
2. Nazwa państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa
3. Sąd lub inny organ publiczny nakazujący, zatwierdzający lub potwierdzający sprzedaż sądową
4. Numer referencyjny lub inny identyfikator procedury sprzedaży sądowej
5. Nazwa statku
6. Rejestr
7. Numer IMO
8. *(Jeżeli numer IMO nie jest dostępny)* Inne informacje, dzięki którym można zidentyfikować statek
9. Imię i nazwisko lub nazwa właściciela
10. Adres zamieszkania lub głównego miejsca prowadzenia działalności właściciela
11. *(Jeżeli sprzedaż sądowa następuje w drodze aukcji publicznej)* Przewidywana data, godzina i miejsce aukcji publicznej
12. *(Jeżeli sprzedaż sądowa następuje w drodze sprzedaży prywatnej)* Wszelkie istotne dane, w tym termin, sprzedaży sądowej nakazanej przez sąd lub inny organ publiczny
13. Oświadczenie potwierdzające, że w wyniku sprzedaży sądowej zostanie przyznany niepodlegający zaskarżeniu tytuł prawny do statku, albo, jeżeli nie wiadomo, czy w wyniku sprzedaży sądowej zostanie przyznany niepodlegający zaskarżeniu tytuł prawny, oświadczenie o okolicznościach, w których w wyniku sprzedaży sądowej niepodlegający zaskarżeniu tytuł prawny nie zostałby przyznany.
14. Inne informacje wymagane przez prawo państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, w szczególności wszelkie informacje uznane za niezbędne do ochrony interesów osoby otrzymującej zawiadomienie

Załącznik II

Wzór świadectwa sprzedaży sądowej

wydanego zgodnie z art. 5 Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków

Niniejszym zaświadcza się, że:

a) statek wskazany poniżej został sprzedany w drodze sprzedaży sądowej zgodnie z wymogami prawa państwa, w którym odbywa się sprzedaż sądowa, oraz wymogami Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie skutków międzynarodowych sądowej sprzedaży statków; oraz

b) w wyniku sprzedaży sądowej nabywcy przyznano niepodlegający zaskarżeniu tytuł prawny.

1. Państwo, w którym odbywa się sprzedaż sądowa.....

2. Organ wydający świadectwo

2.1 Nazwa

2.2 Adres.....

2.3 Telefon/faks/e-mail, jeżeli dostępne.....

3. Sprzedaż sądowa

3.1 Nazwa sądu lub innego organu publicznego, który przeprowadził sprzedaż sądową.....

3.2 Data sprzedaży sądowej.....

4. Statek

4.1 Nazwa.....

4.2 Rejestr.....

4.3 Numer IMO

4.4 (Jeżeli numer IMO nie jest dostępny) Inne informacje, dzięki którym można zidentyfikować statek (Proszę o dołączenie ewentualnych zdjęć do świadectwa)

.....

5. Właściciel bezpośrednio przed sprzedażą sądową

5.1 Imię i nazwisko

5.2 Adres zamieszkania lub głównego miejsca prowadzenia działalności

6. Nabywca

6.1 Imię i nazwisko

6.2 Adres zamieszkania lub główne miejsce prowadzenia działalności

Sporządzono w..... **W dniu**.....

(miejsce)

(data)

.....
Podpis lub pieczęć organu wydającego
lub inne potwierdzenie autentyczności świadectwa